

РЕШЕНИЕ

№ 42185

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **8442** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл. 149, ал. 5 от АПК вр. чл.156 и сл.от ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от "Виктория Транс -2007" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к. 1261, [улица], Столична община, представлявано от управителя С. Д. Д., чрез адв. Д. К., с искане за прогласяване нищожността на РА №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024г. издаден от М. И. Д. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията, и Б. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите- ръководител на ревизията, отхвърлено с Решение №738/07. 07.2025г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“- С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска единствено прогласяване нищожността на оспорения РА. За да аргументира искането си за обявяване нищожност на РА, жалбоподателят твърди, че РА е издаден от некомпетентни органи. Седалището на ревизираното лице е в [населено място], обл. С., Столична община, и това определя като компетентна да проведе ревизионното производство и да издаде ревизионен акт териториалната дирекция на НАП в [населено място]. Въпреки това процесният ревизионен акт е издаден от органи по приходите, които са служители на ТД на НАП - [населено място], действащи под юрисдикцията на ТД на НАП - С..Посочва се, че в разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК е регламентирано, че ревизионното производство може да се възлага от орган по приходите, който е определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Според т. 2 на цитираната разпоредба, ревизия може да се възлага и от изпълнителния директор на НАП или негов заместник - за всяко лице и за всички . - видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, като в ал. 3 изрично законодателят е посочил, че при възлагане по т. 2 не се прилага чл. 8 ДОПК, т.е. независимо от постоянния

адрес, адресът на управление, седалището на ревизирувания субект и др., посочени в цитираната разпоредба, но е необходимо излагане на конкретните съображения за възлагане на ревизията в друг район, а не по седалището на фирмата, което не било сторено. Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 ЗНАП регламентира, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителния директор на НАП или оправомощено от него лице може да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите от друга териториална дирекция, вкл. за части от работното време и без промяна на мястото на работа. В ал. 8 на същата разпоредба е предвидено възможността за командироване на служители от една териториална дирекция в друга. Законодателят и в двете разпоредби на чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП изрично е посочил, че осъществяването на посочените правомощия от органи по приходите от една териториална дирекция в друга такава, да се извършва при необходимост и без обосноваване на тази необходимост не следва да е възможно да се прилага предвиденото в чл. 12, ал. 6 ДОПК изключение от общото правило по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. В процесния случай в крайният акт или в друг документ по производството липсва дори и бланкетно обосноваване на необходимостта, орган по приходите при ТД на НАП - В. Т. да издаде заповед за възлагане на ревизионно производство на „Виктория Транс-2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], РЕ да е от ТД на НАП - В. Т. хода му при условие, че седалището на дружеството е териториалния обхват на ТД на НАП — С., която се явява компетентната териториална дирекция по смисъла на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1, т. 1 ДОПК. Следвало да бъде направена проверка дали органите по приходите фигурират поименно в заповед на заместник изпълнителния директор на НАП или друга подобна. Счита се, че процесният ревизионен акт следва да се обяви за нищожен поради липса на компетентност на органите, издали ревизионния акт и липса на мотиви от приходните органи за необходимостта ревизията да се възложи от орган по приходите от ТД на НАП - В. Т., вместо от ТД на НАП – С.. Заявява се и претенция за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Б., редовно упълномощена, която поддържа искането за прогласяване на нищожност по изложените в жалбата съображения. Заявява се и претенция за присъждане на разноски за адвокатски хонорар, заплатено в брой от "ВИКТОРИЯ ТРАНС -2007" ЕООД, съгласно представен договор за правна защита и съдействие, и за държавна такса. Прави възражения за прекомерност на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП оспорва искането. Претендира за юрисконсултско възнаграждение в размер на 33 968, съобразно материален интерес от 810 605,97 лв. , колкото са установените с РА задължения за главница и лихви.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Административен Съд – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно, че „Виктория Транс -2007" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к. 1261, [улица] Област: С. ,Община: Столична.

Съгласно Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2221924001822-020-001/11.04.2024 г./л.48/, издадена от К. Т. Ч., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., е възложено извършване на ревизия от Б. Б. Л.- главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Н. Я. Х.- главен инспектор по приходите, на "Виктория Транс -2007" ЕООД, за задължения за ДДС за периода от 01.03.2022г. 29.02.2024г.

Във връзка със Заповед №1444/21.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП/л.34/, с която на

основание чл. 10 б, ал.1 т.2 от Закона за държавния служител, е прекратено служебното правоотношение на К. Т. Ч., е издадено Решение №Р-22221924001822-098- 001/28.06.2024 г. /прил.1, дело/ за изземване разглеждането или решаването на конкретен въпрос/преписка на директора на ТД на НАП С., с което преписката е възложена на М. И. Д..

ЗВР е изменена със Заповед №Р-22221924001822-020- 002/01.08.2024 г./л.51/, издадена от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., в качеството му на заместник на М. И. Д. съгласно Заповед №5392/31.07.2024 г. на директора на ТД на НАП С./л.32/ и е изменена и със ЗИЗВР №Р-22221924001822-020-003/16.09.2024 г./л.54, издадена от М. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т..

Със Заповед № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП/л.39 и сл. дело/, оправомощен със Заповед №3ЦУ-ОПР- 24/15.06.2023 г., на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от кодекса, между които по т. 3 за ТД на НАП В. Т. са посочени издателите на ЗВР и ЗИЗВР /К. Т. Ч., Б. И. Б. и М. И. Д./, както и членовете на ревизиращия екип.

Със Заповед №3-ЦУ-786/11.04.2024 г./л.38/, на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, изпълнителният директор на НАП е наредил така определените, с посочената заповед Заповед № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП В. Т. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, в това число и „Виктория Транс- 2007“ ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място], Столична община, за които компетентната ТД, съгласно чл. 8 от ДОПК, е ТД на НАП С..

Съгласно Заповед №3-ЦУ-786/11.04.2024 г. на изпълнителният директор на НАП контролните производства ще бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в заповедта от 06.11.2023 г., и определени от директора на ТД на НАП С. със заповедта от 06.11.2023 г. Функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК са възложени на посочените органи със Заповед №РД-01 -1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С./ л.36/ издадена на основание чл.11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.Видно от Заповед №РД-01 -1019/06.11.2023 г. в същата фигурират издателите на ЗВР и ЗИЗВР /К. Т. Ч., Б. И. Б. и М. И. Д./.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221924001822-092-001/21.10.2024г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 22.10.2024 г. Видно от Уведомление за продължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по ревизионен доклад № Р-22221924001822-РУС-001/31.10.2024г. на основание чл. 117 ал.5 от ДОПК и с оглед подаденото искане е продължен срокът за подаване на възражението до 05.12.2024г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.Не са представени допълнително доказателства.

РА №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024 г. е издаден от М. Д. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията, и Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите- ръководител на ревизията, с който били установени задължения по ЗДДС на "Виктория Транс -2007" ЕООД за ДДС общо в размер на 810 605,97 лв. в т.ч. ДДС за внасяне – 689 811, 72 лв. и лихви за забава -120 794, 25 лв., за периода 03.2022г.- м.04.2022г., периода м.06.2022г.-09.2022г., периода м.06.2023г.-12.2023г., за м.01.2024г. и м.02.2024г. РА е съобщен на 13.01.2025г.Срещу РА е била подадена жалба на 30.01.2025г. пред Директора на Дирекция ОДОП С., който се е произнесъл с Решение № 324/26.03.2025 г.

Решение № 324/26.03.2025 г. на Директора на Дирекция ОДОП С., е било оспорено в

производството по реда на чл. 147, ал.3 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс, в частта,с която е оставена без разглеждане жалба вх. № 55-04-228/12.02.2025 г., подадена от „ВИКТОРИЯ ТРАНС-2007“ ЕООД, срещу РА № Р-22221924001822-091-001/17.12.2024 г. като недопустима и е прекратено производството по административното оспорване. С Определение № 16809/ 16.05.2025 г. по адм. д. № 4879/ 2025 г. АССГ е приел, че подадената на 30.01.2025г. жалба срещу РА № Р-22221924001822-091-001/17.12.2024г. е след изтичане на предвидения в закона 14-дневен срок от връчването му, който е изтекъл на 27.01.2025г. Приел, че предвид направеното оспорване и на валидността на ревизионния акт, решаващият орган не е следвало да прекрати административното производство, а да се произнесе по валидността на оспорения РА. Поради това решението на директора на Дирекция „ОДОП“ в обжалваната част е отменено, а административната преписка е върната на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. с указание да се произнесе само по валидността на РА № Р-22221924001822-091-001/17.12.2024г.

От доказателствата по делото е видно, че с ревизионният акт е обжалван по административен ред, включително и с изрично искане за прогласяване на неговата нищожност, обективизирано в подадената пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С. жалба. Поради изрично отправеното искане и в изпълнение на Определение № 16809/ 16.05.2025 г. по адм. д. № 4879/ 2025 г. АССГ, при обжалване на процесния ревизионен акт, директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. се е произнесъл по искането за прогласяване нищожността на акта, като с Решение № 738/07. 07.2025г. е оставил без уважение жалбата от „Виктория Транс-2007“ ЕООД в частта с която се иска прогласяване на нищожност на РА №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024 г. , издаден от М. И. Д. на длъжност Началник сектор, възложил ревизията, и Б. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите- ръководител на ревизията.

Изискани са и са приложени заповеди по ЗДСл за К. Ч.,Б. Б., М. Д.,Н. Х.,Б. Л., видно от които същите са заемали посочените в ЗВР, ЗИЗВР, РА/РД длъжности в НАП. Съгласно служебна бележка на ЦУ на НАП посочените служители са заемали визираните длъжности към датите на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА.

По делото е приобщена административната преписка, изисканите от съда документи и доказателства и представените такива.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК,съдът намира, че искането е редовно – подадено в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, както и допустимо, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.По същество, жалбата,като неоснователна,следва да се отхвърли.

В случая с жалбата единствено се оспорва компетентността на органите по приходите, издали ЗВР, ЗИЗВР, РА/РД, като по- горе подробно се описаха всички заповеди. Съдът счита, че ЗВР, ЗИЗВР, РА/РД са издадени от компетентни органи на НАП.От доказателствата по делото е видно, в обобщен вид, посочено детайлно във фактологията, че РА №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024 г. е издаден въз основа на проведено ревизионно производство, възложено със ЗВР №Р-22221924001822-020-001/11.04.2024 г., издадена от К. Т. Ч., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.. Във връзка със Заповед №1444/21.06.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с която е прекратено служебното правоотношение на К. Т. Ч., е издадено Решение №Р-22221924001822-098- 001/28.06.2024 г. за изземване разглеждането или решаването на конкретен въпрос/преписка на директора на ТД на НАП С., с което преписката е възложена на М. И. Д.. ЗВР е изменена със Заповед №Р-22221924001822-020- 002/01.08.2024 г., издадена от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., в качеството на заместник на М. И. Д. съгласно Заповед №5392/31.07.2024 г. на

директора на ТД на НАП С., и ЗИЗВР№Р-22221924001822-020-003/16.09.2024 г., издадена от М. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.. По делото е доказано още и че органите по приходите, издали ЗВР, РД и РА са били в служебно правоотношение с органа по назначаването/ от приложените заповеди по ЗДСл, служебна бележка/ към датите на издаване на визираните актове. РД е изготвен от определените със ЗВР лица - органи по приходите, а РА е издаден от възложилият ревизията и ръководителя на ревизионния екип.

Компетентността на административния орган представлява кръгът въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. АПК в чл. 4, ал. 1 прогласява принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждаат правни последици. Без значение е дали е нарушена материалната, местната или компетентността на органа по степен.

С Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по т. д. № 2 по описа за 2024 г. ОСК на ВАС е дал отговорът на въпроса: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите /ТД на НАП/, определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП /ЗНАП/, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция?“.

В тази връзка Общото събрание на колегиите на ВАС е приело, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция, както в случая, не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП. За тази територия определя органите по приходите компетентни да възлагат ревизия. Не се основава на позитивното право разбирането за дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му. За длъжностните лица от състава на подчинената му дирекция възможността да бъдат посочени да възлагат ревизии следва от организационното правомощие на директора по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП и от правилото на чл. 7, ал. 1 ДОПК. С акта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се разширява, извън кръга на длъжностните лица от състава на дирекцията, персоналния обхват на възможните адресати на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Затова и разпоредбата въвежда изискване определящият органите по приходите с правомощия да възлагат ревизии териториален директор да е от компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Контролът върху органите по приходите, които не са от тази дирекция, не се осъществява с упражняване на правомощието по чл. 11, ал. 2, т. 4 ЗНАП /контрол върху дейността на органите и служителите на агенцията в съответната териториална дирекция/, а на това по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗНАП /организиране

и ръководене на възлагането и извършването на проверки и ревизии/.

В обобщение е прието, че в тази хипотеза ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е иззета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия „за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски“. И. на правомощието на органа по приходите да възлага ревизии и да участва в издаването на ревизионния акт е законът /вж. чл. 112, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 ДОПК/, а не заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, определяща кръга от длъжностни лица с функции на органи по приходите от компетентната териториална дирекция, които да възлагат ревизии /в този смисъл са решаващите мотиви на ТР № 5/13.12.2016 г. на ОС на I и II колегия на ВАС по тълкувателно дело № 10/2016 г./.

Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, която е различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, а този орган е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден. При този отговор на поставения въпрос и на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ следва да се приеме, че процесният РА, за който се иска прогласяване на нищожност, е издаден от материално и териториално компетентни органи. В този смисъл доводите на жалбоподателя са неоснователни, в противоречие с цитираното ТР.

В АПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерий, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност:

- 1/. Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта.
- 2/. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление.
- 3/. Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление /например, поради липса на кворум/.
- 4/. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание.
- 5/. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

Като критерий за нищожност, посочи се, може да се приеме засягане на установената в закона форма при издаването на акта, до степен на същественост толкова сериозна, че да може да се приравни на липса на акт – липса на волеизявление, устно

волеизявление, когато според закона е задължителна писмена форма и др.

Атаквания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК

Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109 ДОПК. Съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, СД се подава от задълженото лице до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Нормата на чл. 109, ал.1 и ал. 2 от ДОПК, предвижда, че не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли пет години, от годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. За първия данъчен период м. 03.2022г. по ЗДДС, срокът за деклариране на данъка е 14.04.2022 г. и предвиденият пет годишен срок, по силата на чл. 109 ДОПК, започва да тече, след изтичането на тази година, т.е. от 01. 01.2023г., а ревизионното производство е образувано на 11.04.2024г. , поради което и към тази дата, за установяване на задължения по ЗДДС за посочените в РА/РД данъчни периоди не са налице предпоставките по чл. 109 от ДОПК и ревизионното производство е законосъобразно образувано, поради което и оспореният РА е валиден, т.е. не е нищожен и на това основание.

Нищожен би бил акт, който не е издаден въз основа на закон или подзаконов нормативен акт, но същият засяга правата и законните интереси на адресатите му. В случая РА е издаден на основание конкретна норма от ДОПК – чл. 119.

Безспорно се установи по делото и че всички документи, съставени от органите по приходите, в хода на ревизията - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, посочени в тях като техни издатели, с КЕП, които са били активни и валидни към датата на съставянето на съответния документ/ което се отбелязва макар и и да не са правени възражения относно валидността на КЕП/. Издадените от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./ . В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП, Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. От приложените доказателства /прил.1/ е видно, че органите издали ЗВР,РД, РА притежават валидни КЕП. В тази връзка съдът счита, че ЗВР, ЗИЗВР и РД и РА са съставени от компетентни органи и са подписани надлежно с валидни КЕП.

В случая, не се установяват основания за нищожност на процесния РА – ревизията е възложена от компетентен орган по приходите, РД и РА са издадени от надлежно

определени приходни органи и в установената форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, на валидно правно основание и в съответствие със законовата цел. Съобразявайки изложеното, съдът намира, че не са налице предпоставките за прогласяване нищожността на Ревизионен акт №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024г. и искането за обявяване нищожността му, като неоснователно, подлежи на отхвърляне.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски. На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Национална агенция за приходите – [населено място], в качеството ѝ на юридическото лице, в състава на което влиза административният орган, издател на ра, разноски за юрисконсултско възнаграждение. За осъщественото процесуално представителство юрисконсултско възнаграждение несъмнено се дължи, но размерът му следва да бъде определен от съда предвид направеното възражение от жалбоподателя и конкретното процесуално поведение и принципа на пропорционалност. В производството процесуалният представител на ответника не е депозирал писмен отговор, не е представил писмени бележки, не е ангажирал допълнителни доказателства, извън тези което съдът изрично му е указал, а единствено е осъществил процесуално представителство в проведеното едно съдебно заседание по делото, в което е разгледан спора, поради което присъждането на възнаграждение в размерите, определяеми по общите минимални ставки на Наредба №1/2024г. по материален интерес, би било несъразмерно спрямо действително положения труд. Съобразно разясненията в решение на Съда на ЕС по дело С-438/22 дължимото възнаграждение следва да бъде определено в разумен и съразмерен размер. Ето защо съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 000 лева.

Водим от горното Административен Съд – С. град, III отделение, 81 – ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Виктория Транс -2007" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к. 1261, [улица] ,Столична община, с искане за прогласяване на нищожност на РА №Р-22221924001822-091-001/17.12.2024г. издаден от издаден от органи по приходите на НАП, отхвърлено с Решение №738/07.07.2025г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“- С. при ЦУ на НАП.

„ОСЪЖДА "Виктория Транс -2007" ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], п.к. 1261, [улица] ,Столична община, да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за касационното производство в размер на 3000/ три хиляди/ лева.

На основание чл.138 ал.3 от АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

